

РЕШЕНИЕ

№ 4496

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА
НАУМОВА

при участието на секретаря АННА Б. КОВАНОВА
като разгледа докладваното от ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА НАУМОВА
Административно наказателно дело № 20221110214408 по описа за 2022
година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 639821-F640979 от 08.06.2022г., издадено от Д С Т – Директор на офис „Младост“ при ТД на НАП София, с което на жалбоподателя „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР“ ЕООД с ЕИК за извършено нарушение по чл.125, ал.5, вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, на основание чл.53, вр. чл.83 от ЗАНН и чл.179, ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева.

Недоволно от това Наказателно постановление е останало наказаното Дружество, което го обжалва в срок. С жалбата се иска да бъде отчетено затрудненото положение и липсата на доходи на Дружеството, както и коронавирусно заболяване на управителя на юридическото лице. Твърди се, че фискът не е ощетен. Искане се отмяна на Наказателното постановление или намаляване на наложената санкция.

Пред СРС, НО, 10 състав производството е протекло по реда на чл.61, ал.4 от ЗАНН по отношение на жалбоподателя „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР“ ЕООД.

Въззиваемата страна – Директор на офис „Младост“ в ТД на НАП София – се представлява пред СРС, НО, 10 състав от юрк. П, която в съдебно заседание на 11.07.2023г. заявява, че оспорва жалбата. По време на съдебните прения пред СРС процесуалният представител на въззиваемата страна pledира за оставяне на жалбата без уважение като

неоснователна и недоказана, както и за потвърждаване на обжалваното Наказателно постановление като правилно и законосъобразно. Твърди се в хода на административно – наказателното производство да не са допуснати съществени процесуални нарушения. Процесуалният представител на въззиваемата страна посочва, че санкцията е в установения от закона размер и е съобразена с това, че нарушението не е първо. Претендира се и юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и релевираните от страните доводи, приема за установено следното от **фактическа страна** :

След справка в информационната система на НАП свидетелката С. („инспектор по приходите“ в ТД на НАП София, офис „Младост“), установила, че „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР“ ЕООД не е подало справка – декларация по чл.125, ал.1 от ЗДДС, заедно с отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС, за месец ноември 2021г. до 14.12.2021г. Поради това св. М поканила представител на „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР“ ЕООД да се яви в ТД на НАП София, офис „Младост“. Пред него на 21.01.2022г. св. М отново направила справка в информационната система на НАП и констатирала, че и към 21.01.2022г. няма подадена справка – декларация по чл.125, ал.1 от ЗДДС от Дружеството – жалбоподател, отнасяща се за месец ноември 2021г. Поради това на 21.01.2022г. пред управителя на „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР“ ЕООД и пред св. К. В. П., свидетелката С. съставила Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F640979/21.01.2022г. срещу „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР“ ЕООД за нарушение на чл.125, ал.5 от ЗДДС. Препис от Акта бил връчен на управителя на Дружеството срещу подпис на 21.01.2022г.

На 24.01.2022г. от „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР“ ЕООД подали справка – декларация за месец ноември 2021г.

Въз основа на горецитирания АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление № 639821-F640979 от 08.06.2022г., с което Директорът на офис „Младост“ при ТД на НАП София на основание чл.53, вр. чл.83 от ЗАНН и чл.179, ал.1 от ЗДДС е наложил на „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР“ ЕООД имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева за нарушение по чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС.

Наказателното постановление е получено на 06.10.2022г. от управителя на „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР“ ЕООД и е обжалвано с жалба, изпратена по електронна поща на 13.10.2022г.

Тази фактическа обстановка съдът извежда след анализ на събраните по делото писмени и гласни **доказателства** - показанията на свидетелите М и П.; АУАН № F640979 от 21.01.2022г.; извлечение от електронна поща за подадена жалба; Приложение към АУАН № F640979 от 21.01.2022г.; извлечение от информационната система на НАП – към 21.01.2022г.; Заповед № 1659/18.05.2009г. на Изпълнителния Директор на НАП; Заповед № 2469/13.04.2016г. на Изпълнителния Директор на НАП; Акт за встъпване в длъжност; справка – декларация за ДДС с вх. № 22152082776/24.01.2022г. и Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на Изпълнителния Директор на НАП.

Показанията на свидетелите М и П. са вътрешно непротиворечиви, обосновани и достоверни. Подкрепят се от всички приложени по делото писмени доказателства. Поради това съдът прие, че следва да кредитира тези гласни доказателства.

Приложените по делото и приобщени на основание чл.283 от НПК писмени доказателства (цитирани по-горе) са обективни, непредубедени, еднопосочни и информативни. Част от тях са с достоверна дата. Поради това съдът кредитира и тях.

От АУАН № F640979 от 21.01.2022г., извлечението от информационната система на НАП /към 21.01.2022г./, справката – декларация за ДДС с вх. № 22152082776 от 24.01.2022г. и показанията на свидетелите М и П. се установява, че „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР“ ЕООД не е подало справка – декларация за месец ноември 2021г. не само до изтичане на законоустановения срок – до 14.12.2021г. включително, но и до датата на съставяне на Акта – 21.01.2022г. От справката-декларация на лист 15 от делото става ясно, че документът по чл.125, ал.1 от ЗДДС за месец ноември 2021г. е бил подаден в НАП едва на 24.01.2022г.

Приложеното на лист 5 от делото извлечение от електронна поща има достоверна дата, от която се установява, че срещу процесното НП /както и срещу други НП/ е била подадена жалба по електронен път на дата 13.10.2022г.

По отношение на приложените по делото Заповеди на Изпълнителния Директор на НАП настоящият съдебен състав счита, че доколкото те изхождат от държавен орган и разполагат с доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства, следва да се кредитират. Така от Заповед № 2469 от 13.04.2016г. на Изпълнителния Директор на НАП, т.2. от Заповед № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020г. на Изпълнителния Директор на НАП, чл.7, ал.1, т.4 от Закона за Националната агенция за приходите и чл.193, ал.2 от ЗДДС се доказва, че С. /като инспектор по приходите в ТД на НАП София, офис „Младост“/ е имала право да съставя АУАН, включително и процесния. Въз основа на приложената по делото Заповед 1659 от 18.05.2009г. на Изпълнителния Директор на НАП, Акт за встъпване в длъжност от 01.06.2009г., т.1.2. от Заповед № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020г. на Изпълнителния Директор на НАП и чл.193, ал.2 от ЗДДС се установява, че Д С Т е заемал длъжността Директор на ТД на НАП София, офис „Младост“ и като такъв е можел да издава Наказателни постановления, вкл. и проценото НП от 08.06.2022г. Горейзложеното означава, че АУАН и издаденото въз основа на него Наказателно постановление изхождат от компетентни лица.

Съдът остави извън доказателствената маса приложените на лист 8-11 от делото документи, тъй като молбата на Е. В. съдържа становище на управителя на Дружеството – жалбоподател и не представлява писмено доказателство по смисъла на закона, а болничните листа на лист 9 и лист 10 от делото касаят периода 26.01.2022г. – 01.02.2022г., т.е. следват по време датата на извършване на процесното деяние и освен това се отнасят до здравословното състояние на физическо лице, а с обжалваното НП е ангажирана административната отговорност на юридическо лице. В правния мир не се поставя знак за тъждество между юридическото лице и физическото лице - управител на Дружеството. Поради това и болничните листа се явяват неотнормирани към предмета на доказване по това дело. По отношение на документа, приложен на лист 11 от делото, СРС счита, че същият не

следва да се приобщава към доказателствената маса, тъй като не е ясно на кое лице е издаден. Дори и по тълкувателен път да се приеме, че касае Е. Н. В. (доколкото вписания на лист 11 от делото болничен лист № 20213634405 – видно от лист 10 от делото – е издаден на Е. В.), то този писмен документ също се явява неотносим към настоящото производство по съображенията, посочени по-горе. За пълнота на изложението и във връзка с доводите от жалбата следва да се отбележи, че субективните оплаквания и здравословното състояние на физическото лице – управител на „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР“ ЕООД са ирелевантни в случая, тъй като с обжалваното НП се ангажира административната отговорност не на Е. В., а на друг правен субект - „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР“ ЕООД. Причините, поради които не е създадена организация в Дружеството за срочно депозиране пред НАП на справка – декларация в случая за месец ноември 2021г. са без значение за решаването на спора по същество, тъй като са неотносими към елементите от фактическия състав на нарушението по чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС. Поради това и релевираните в жалбата доводи се явяват неоснователни и не следва да се вземат предвид при решаването на спора по същество.

При така установената фактология и направения по-горе доказателствен анализ, съдът достигна до следните **правни изводи** :

Жалбоподателят е лице, срещу което е издадено обжалваното Наказателно постановление. Жалбата е подадена по електронна поща в законоустановения /към месец октомври 2022г./ срок от оправомощено за това лице срещу акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което СРС приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

Актът за установяване на административно нарушение и Наказателното постановление са издадени от оправомощени за това лица (съгласно изложените по-горе мотиви) и при спазване на сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН. Доколкото в случая става въпрос за неподадена справка – декларация за месец ноември 2021г., чието подаване е следвало да стане до 14.12.2021г. включително, а Актът е съставен на 21.01.2022г., СРС приема, че сроковете по чл.34, ал.1 от ЗАНН са спазени. Между датите на съставяне на Акта и на Наказателното постановление е минало по-малко от 6 месеца, поради което съдът приема, че е спазен и срокът по чл.34, ал.3 от ЗАНН.

Датата на извършване на нарушението, макар да не е изрично посочена, може да бъде установена, тъй като и в Акта, в НП изрично е посочено, че справката – декларация се подава до 14-то число включително на месеца, следващ данъчния период. Поради това датата на нарушението се приема от съда за определяема и ясна. В НП дори е допълнено, че датата на нарушението е „денят следващ крайния срок за подаване на справка-декларацията, а именно 15.12.2021г.“. Вярно е, че в Акта е посочено, че за данъчния период ноември 2021г. „срокът за подаване бил 15.11.2021г.“, а в НП е записано, че „срокът за подаване бил 15.12.2021г.“, но доколкото и в Акта, и в НП е посочено, че справката – декларация се подава до 14-то число включително на месеца, следващ данъчния период и доколкото е посочено, че данъчният период е месец ноември 2021г., то мълчаливо се съдържа и изводът, че след 14-то число включително на месеца, следващ месец ноември 2021г., т.е. след

14.12.2021г. (а именно на 15.12.2021г.) нарушението вече е факт. Поради това СРС не приема, че в АУАН и в НП липсва реквизит, свързан с времето на извършване на нарушението. Посочването на датите 15.11.2021г. (в Акта) и 15.12.2021г. (в НП) не следва да се приемат за объркващи, тъй като и в Акта, и в Наказателното постановление е посочено с думи кога изтича срокът за подаване на справка – декларация, като в случая следва да се счете, че наказващият орган е приложил чл.53 от ЗАНН.

Налице са и останалите реквизити по чл.42, респ. чл.57, ал.1 от ЗАНН. Нарушението е разбираемо, подробно и ясно описано. След цялостна служебна проверка настоящият съдебен състав не установи в хода на административно – наказателното производство да са били допуснати неясноти на административното обвинение, както и съществени процесуални нарушения, които да ограничават правото на защита на наказаното лице. Налице е съответствие между словесното и цифровото описание на нарушението в АУАН и в Наказателното постановление. Спазени са и изискванията на ЗАНН за връчване на АУАН и НП. Поради това не са налице и законовите основания за отмяна на Наказателното постановление на формално основание и спорът следва да бъде решен по същество.

Съгласно чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС регистрираното по ЗДДС лице за всеки данъчен период следва да подаде справка – декларация (съставена въз основа на отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС) до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. За данъчен период 01.11.2021г. – 30.11.2021г. декларацията следва да се подаде до 14.12.2021г. /ден вторник - работен ден/. По делото се установи, че „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР” ЕООД не е подало декларация по чл.125 от ЗДДС за месец ноември 2021г. до 14.12.2021г. включително. Поради това на 15.12.2021г. (денят следващ крайния срок за подаване на справка а – декларация за ноември 2021г.) е датата на извършване на нарушението по чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС. В подкрепа на този извод са не само показанията на свидетелите М и П., но и АУАН № F640979 от 21.01.2022г., извлечението от информационната система на НАП /към 21.01.2022г./ и справка – декларация за ДДС с вх. № 22152082776/24.01.2022г. От съвкупната им преценка съдът достига до извода, че справка а – декларация на „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР” ЕООД за месец ноември 2021г. не е била подадена в законоустановения срок до 14.12.2021г. включително, но и след това – до 23.01.2022г., тъй като е била подадена едва на 24.01.2022г.

В случая е без значение поради какви причини справка – декларация за месец ноември 2021г. не е била подадена в законоустановения срок. Вътрешната организация на дейността на Дружеството-жалбоподател или липсата на такава организация е без значение за съставомерността на деянието. Съдържанието на справка – декларация (подаването на „нулеви“ декларации, както се твърди в жалбата) също е ирелевантно, тъй като според чл.125, ал.4 от ЗДДС справка-декларация по чл.125, ал.1 от ЗДДС следва да се подава и когато не следва да се внася или възстановява данък, както и когато регистрираното лице не е извършило или получило доставки или придобивания или не е осъществило внос за този данъчен период.

Водим от гореизложеното съдът приема, че като не е подадена до 14.12.2021г. включително въпросната справка – декларация за данъчния период ноември 2021г. - е осъществен от обективна страна съставът на нарушението по чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС.

Съгласно нормата на чл.125 от ЗДДС задължено лице е съответното регистрирано по ДДС лице – в случая „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР“ ЕООД. На основание чл.83, ал.1 от ЗАНН следва, че по силата на ЗДДС това Дружество може да носи административна отговорност. Същата е обективна и безвиновна, поради което съдът приема, че е доказана и субективната страна на нарушението.

Водим от гореизложеното съдът приема, че е безспорно доказано извършването на нарушението по чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС, поради което и правилно е ангажирана административната отговорност на „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР“ ЕООД на основание чл.179, ал.1 от ЗДДС. Предвидената в закона имуществена санкция за юридическите лица при извършване на горецитираното нарушение е от 500 лв. до 10 000 лева.

Според св. М Дружеството – жалбоподател има и други подобни нарушения. Доколкото, обаче, те не са доказани с влязъл в сила административен или съдебен акт, наличието им не може да се презюмира и съответно да представлява отегчаващо отговорността обстоятелство. Срокт на закъснението (малко над месец) също не е нито отегчаващо, нито смекчаващо отговорността обстоятелство, тъй като действията по подаване на справката – декларация за месец ноември 2021г. са били предприети едва след като е бил съставен АУАН на Дружеството – жалбоподател. Поради това СРС приема, че в случая няма нито отегчаващи, нито смекчаващи отговорността обстоятелства. Поради това на „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР“ ЕООД следва да се отмери административно наказание в минималния размер на имуществената санкция, предвидена в чл.179, ал.1 от ЗДДС, а именно 500 лева. Доколкото с обжалваното Наказателно постановление административно – наказващият орган е наложил санкция в размер на 2000 лева, на основание чл.63, ал.7, т.4 от ЗАНН процесното НП следва да се измени като се намали размера на наложената с него имуществена санкция от 2000 лева на 500 лева.

За пълнота на изложението този съдебен състав намира за редно да посочи, че не счита конкретния случай за маловажен, тъй като не са налице нито изключителни, нито многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства. Освен това нарушението по чл.125 от ЗДДС е формално и е довършено с неподаването на справката - декларация в посочения в закона срок, без значение на причините, поради които се е стигнало до това нарушение. Поради изложеното и доколкото установеното в случая нарушение представлява типична проявна форма на нарушение по чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС, настоящият съдебен състав счита, че нормата на чл.28 от ЗАНН е неприложима.

Разноски в полза на жалбоподателя не се дължат - не само защото не са били поискани и не са представени доказателства да са сторени, но и защото НП не е отменено и по смисъла на чл.63д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 от АПК щом не е отменено НП не се дължат разноски на жалбоподателя. По време на съдебните прения пред СРС, НО, 10 състав

процесуалният представител на въззиваемата страна е поискал присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Такова се полага на въззиваемата страна с оглед изхода на делото и нормите на чл.63д, ал.4, вр. ал.1 от ЗАНН, вр. чл.143, ал.3 от АПК. Учреждението, чийто орган е издал процесното Наказателно постановление (НАП) има право на юрисконсултско възнаграждение – доколкото съдът потвърждава извода на административно – наказващия орган, че е извършено нарушение от Дружеството – жалбоподател с правна квалификация по чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС и изменението на Наказателното постановление е само в частта относно размера на административното наказание, което по същество означава, че жалбата е отхвърлена щом НП не е отменено. Изрично в съдебно заседание на 11.07.2023г. процесуалният представител на въззиваемата страна е поискал присъждане на юрисконсултско възнаграждение. На основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 от ЗАНН в полза на НАП следва да се присъди възнаграждение в размер, определен от съда. Според чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ заплащането на правната помощ следва да е съобразено с вида и количеството на извършената дейност и да се определи според Наредбата за заплащането на правната помощ. В чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ пише, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН (каквото е настоящото) може да бъде от 80 до 150 лева. В случая по настоящото дело в три открити съдебни заседания се е явявал процесуален представител на въззиваемата страна. Същевременно участието му по делото не е било продължително и самият правен спор не се отличава с фактическа или правна сложност. Поради това СРС приема, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер малко над минималния и под средния размер, предвиден Наредбата за заплащането на правната помощ, т.е. сумата от 90 (деветдесет) лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 639821-F640979 от 08.06.2022г., издадено от Д С Т – Директор на офис „Младост” при ТД на НАП София, с което на „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР” ЕООД на основание чл.53, вр. чл.83 от ЗАНН и чл.179, ал.1 от ЗДДС е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева за нарушение по чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС – в частта относно размера на наложената ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ като я НАМАЛЯВА от 2000 (две хиляди) лева на 500 (петстотин) лева.

ОСЪЖДА „ТРИНИТИ ЛАЙТ ЦЕНТЪР” ЕООД с ЕИК , със седалище и адрес на управление : гр. С, ж.к. „М“ , бл., вх., ет., ап., с управител и едноличен собственик на капитала Е. Н. В., да заплати на Националната агенция по приходите за направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение сумата от 90 (деветдесет) лева.

Решението може да се обжалва пред Административен съд – София град по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____